

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411200961
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5411200961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci navrhovateľa: J. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. J. XXX/X, prechodne bytom J. W., M. V. XXXX/XX-X, právne zastúpený Mgr. Beátou Ďaďovou, advokátkou so sídlom B., V. XXX, proti odporcom: v 1/ rade J. U. rod. J., nar. XX.X.XXXX, bytom U. J. XXX/X, v 2/ rade T. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. X., I. XXX/X, adresa na doručovanie U. J. XXX/X, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/36/2011-156, zo dňa 19. decembra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcom v 1/ a v 2/ rade náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že okresný súd posúdil danú vec v zmysle ust. § 137 ods. 1, 139 ods. 1, 2, § 3 ods. 1 a § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade ako vyplýva z výpovedí predovšetkým svedkov, ktoré sú v tomto rozsudku uvedené, je zrejmé, že daný stav je taký, že odporca v druhom rade odporkyňu v prvom rade v predmetnom byte navštevuje a ide o návštevy príležitostné. Je totižto zrejmé, že jeho návštevy nemajú pravidelný charakter, je to podmienené rôznymi okolnosťami a tento sa preukázateľne zdržiava aj u iných osôb tak, ako to vyplýva zo svedeckých výpovedí. Je zrejmé, že návštevami bytu odporca v 2/ rade neuspokojuje ani svoju bytovú potrebu a ani nemá úmysel zdržiavať sa tam nielen trvale, ale ani dlhší čas. Bráni tomu ako zamestnanie na rôznych prevádzkach u odporcov, resp. aj skutočnosť, že odporca v 2 / rade v byte nemá svoje osobné veci v takom množstve, aby z toho mohlo byť vyvodené, že má v úmysle zdržiavať sa tam dlhší čas. Za rozhodujúcu výpoveď v tomto smere považuje výpoveď dcéry a tú skutočnosť ktorú potvrdila, že odporca v 2/ rade nemá od predmetného bytu kľúče. Práve táto skutočnosť podľa názoru okresného súdu tvorí rozdiel medzi návštevou a medzi zdržiavaním sa v byte. Odporca v 2/ rade teda nemôže bez prítomnosti druhej osoby, ktorá ho „pozve“ do bytu, sa do bytu dostať, resp. sa tam zdržiavať. Nie je z tohto pohľadu rozhodujúce, či je tam v niektorom týždni na návšteve 2, resp. 3 krát, alebo že tam potom dlhšiu dobu nie je, rozhodujúci je práve spôsob vstupu do bytu, kedy tam príde na pozvanie, resp. vždy s opakovaným súhlasom a nezdržiava sa tam na základe nejakej dohody čo i len s jedným zo spoluvlastníkov o tom, že sa tam bude dlhší čas zdržiavať. Pokiaľ okresný súd takto vyhodnotil zistené skutočnosti na základe výpovedí účastníkov a svedkov, musel súd návrh zamietnuť. O trovách súd rozhodol na základe § 150 ods. 1 O.s.p., a to tak, že odporcom náhradu trov konania nepriznal, kedy vychádzal z charakteru sporu, kedy posúdenie veci vyžadovalo úvahu súdu a vzhľadom na zistené skutočnosti nemožno od navrhovateľa spravodlivo žiadať, aby predpokladal neoprávnenosť svojho nároku.

Voči citovanému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasí so závermi okresného súdu. Má za to, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Je nesporné, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci rozsahu užívania predmetného bytu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že navrhovateľ je podielovým spoluvlastníkom bytu v podiele 1-ica. Vzhľadom k tomu, že k užívaniu nehnuteľnosti odporcom v 2/ rade nedal navrhovateľ žiadny súhlas, má za to, že odporca v 2/ rade užíva spornú nehnuteľnosť neoprávnene bez právneho titulu. V intenciách rozsudku Krajského súdu v Žiline, okresný súd vykonal dokazovanie svedkami, ktorí mali preukazovať, či sa odporca v 2/ rade zdržiava v predmetnom byte s určitou pravidelnosťou. Všetci svedkovia boli blízkymi osobami odporkyne v 1/ rade. Samotná odporkyňa v 1/ rade na pojednávaní konštatovala, že odporca v 2/ rade sa v byte zdržiava dva, trikrát do týždňa, tiež cez víkend. Uvedené je ovplyvňované tým, že pracujú obidvaja na zmeny. Navrhovateľ má za to, že táto skutočnosť vypovedá o tom, že sa v byte odporca v 2/ rade zdržiava pravidelne a z obidvoch výpovedí oboch odporcov vyplýva určitá pravidelnosť a opakovanosť návštev odporcu v 2/ rade. Toto preukazuje aj menovka na schránke, skutočnosť, že sa odporcovi na adresu bytu doručuje pošta a blízky vzťah medzi odporkyňou v 1/ rade a odporcom v 2/ rade. Čo sa týka výpovedí svedkov, tieto namieta a považuje ich za účelové, najmä vzhľadom k tomu, že sa jedná o svedkov, ktorí sú blízkymi príbuznými odporkyne v 1/ rade. Zároveň konštatuje, že je nepravdepodobné, že odporca v 2/ rade býva, ako tvrdí, v troch domácnostiach v U. J. a dokonca aj v L. X., pričom sa vo všetkých troch podieľa na úhradách spojených s bývaním. Odporkyňa nie je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, aby mohla sama rozhodnúť o tom, kto bude užívať byt v podielovom spoluvlastníctve. Tak ako vyplynulo z rozhodnutia odvolacieho súdu, pravidelnosť zdržiavania sa v byte, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve odporcom v 2/ rade bez súhlasu druhého spoluvlastníka spôsobuje, že sa tam odporca v 2/ rade zdržiava bez právneho dôvodu. Nie je rozhodujúce, či odporca v 2/ rade má od uvedeného bytu kľúče alebo nemá, tak ako to konštatuje okresný súd. Je rozhodujúce, že sa tam zdržiava neustále a naďalej. Týmto bytom odporca v 2/ rade uspokojuje svoju bytovú potrebu. V prípade, ak by to tak nebolo s ohľadom na prebiehajúce súdne konanie, by sa presťahoval inde, a to aj preto, že sám tvrdil, že býva aj v iných bytoch. Toto preukazuje aj skutočnosť, že má v uvedenom byte svoje osobné veci a dokonca menovku na schránke a doručuje sa mu tam pošta. Návrh na vypratanie nehnuteľnosti je dôvodný a navrhovateľ ho podal opodstatnene.

Odporkyňa 1/ vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že s odporcom v 2/ rade nežijú a neužívajú spolu uvedený byt. Poukazuje na to, že je spoluvlastníčkou bytu v 1-ici, s právom užívať predmetný byt v rozsahu 1-ice, ktorá zodpovedá jej vlastníctvu, je podľa nej spojené i právo mať nejaké návštevy, ktoré si môže priviesť k sebe do svojho bytu. Nie je mysliteľné, aby o skutočnosti týkajúcej sa pozvania návštevy rozhodovali spoločne ako podieloví spoluvlastníci. Návštevou nedochádza k žiadnemu spôsobovaniu škody druhému spoluvlastníkovi. Pokiaľ je aj jej priateľ na návšteve, užívajú výlučne jednu izbu, jej spálňu a nie celý byt, ktorý i beztak sama neužíva. Užíva len jednu izbu a jej dcéra ďalšiu izbu a kuchyňu. Pokiaľ by si nemohla k sebe zavolať návštevu, považovala by to za obmedzovanie svojho vlastníckeho práva vyjadreného v 1-ici, ktoré jej vyplýva zo zákona. Navštevovaním v sporadickom čase, nie na dlhé obdobie jej priateľom, resp. jej kamarátmi a príbuznými nedochádza k obmedzovaniu spoluvlastníckeho práva navrhovateľa. Svoje spoluvlastnícke právo nevykonáva nad rozsah svojho podielu. Poukazuje na to, že s právom sú spojené i povinnosti a jednou z povinností vlastníka, resp. i spoluvlastníka je podieľať sa na nákladoch za správu bytu, na ktorých sa navrhovateľ už cca 10 rokov nepodieľa, odkedy opustil predmetný byt. Je teda nemiestne, aby si nárokoval navrhovateľ z jej strany odškodnenie, vzhľadom na to, že neužíva celý byt, a to aj napriek tomu, že všetky náklady platí výlučne ona. Tiež nie je pravdou, že by navrhovateľovi bránila užívať byt. Z bytu odišiel dobrovoľne. Žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Odporca v 2/ rade vo vyjadrení k odvolaniu uvádza, že v uvedenom byte sa nezdržiava trvale, byt neobýva sústavne a v žiadnom prípade byt ani neužíva, ale do uvedeného bytu chodí navštevovať svoju priateľku, odporkyňu v 1/ rade. Preto nie je namieste požadovať vypratanie jeho osoby z predmetnej nehnuteľnosti, nakoľko sa v byte zdržiava len sporadicky vo forme návštevy. Taktiež čo sa týka zaplatenia odškodnenia, navrhovateľovi nespôsobuje žiadnu škodu a nie je namieste, aby od neho žiadal náhradu za užívanie predmetného bytu. Žiada napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214

ods. 2 O.s.p.) postupom v zmysle ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Úspech účastníka v konaní je podmienený unesením dôkazného bremena, pričom v zásade možno konštatovať, že každý účastník nesie dôkazné bremeno za preukázanie svojich tvrdení.

Navrhovateľ v konaní preukázal, že je spoluvlastníkom predmetného bytu. V zásade teda možno konštatovať, že má právo domáhať sa vypratania osoby, ktorá sa tam zdržiava neoprávnene.

Za takúto osobu navrhovateľ označil odporcu v 2/ rade.

Predmetom dôkazného bremena navrhovateľa bolo preukázať, že odporca v 2/ rade sa v predmetnom byte zdržiava, byť obýva inak, ako len za účelom príležitostných návštev odporkyne v 1/ rade, ktorá je jej priateľkou. Takto predmet dôkazného bremena vymedzil aj odvolací súd v svojom skoršom zrušujúcom uznesení.

Možno však konštatovať, že navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že odporca v 2/ rade sa v predmetnom byte zdržiava za účelom bývania pravidelne.

Na túto skutočnosť bolo vypočutých viacero svedkov. Navrhovateľ namieta, že väčšina svedkov bola v blízkom príbuzenskom vzťahu k odporkyne v 1/ rade.

Nie je vylúčené, aby aj osoby blízke jednému z účastníkov boli vypočuté ako svedkovia. Samotná táto skutočnosť nespôsobuje nedôveryhodnosť svedeckej výpovede. Je však povinnosťou súdu starostlivo zvažovať vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah vierohodnosť takejto výpovede a konfrontovať ju so všetkými vykonanými dôkazmi. Aby však takáto výpoveď mohla byť považovaná za nevierohodnú, je potrebné, aby vierohodnosť bola narušená napríklad rozporom s obsahom vykonaných iných priamych alebo nepriamych dôkazov. To však v danom prípade konštatovať nemožno, a preto svedecké výpovede hoc aj blízkych osôb nemožno považovať za nevierohodné.

Na návrh navrhovateľa bola vypočutá aj dcéra účastníkov U. U.. Táto taktiež potvrdila, že odporca v 2/ rade navštevuje byt iba sporadicky, má tam len zopár vecí, tepláky a spodné prádlo, od bytu nemá kľúče.

Navrhovateľ neprodukoval v konaní také dôkazy, ktorými by hodnoverne preukázal, že odporca v 2/ rade sa v byte zdržiava s pravidelnosťou, za účelom bývania. Z uvedeného dôvodu nebolo možné odporcovi v 2/ rade uložiť povinnosť predmetný byt vypratať.

Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v spoločnosti je zaužívané a je to spojené aj s právom bývania, privádzať si do bytu návštevy. V súlade s pravidlami správania sa zaužívanými v spoločnosti, ktoré tvoria korektív občianskoprávných vzťahov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), je potom aj právo odporkyne v 1/ rade ako podielovej spoluvlastníčky bytu na návštevy, pokiaľ sa toto právo nedostane do rozporu s oprávnenými záujmami druhého spoluvlastníka. V danom prípade však takýto stav nemožno konštatovať, keď odporca v 2/ rade príležitostnými návštevami odporkyne v 2/ rade nespôsobuje navrhovateľovi žiadny zásah do jeho práv spoluvlastníka bytu.

Okresný súd potom dôvodne žalobu zamietol a krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovia 1/, 2/ boli v odvolacom konaní úspešní, trovy konania si však neuplatnili a z obsahu spisu im vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto krajský súd odporcom 1/, 2/ nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.